

Zalán Tibor

Ködben szendereg

A hatvanéves Tar Ferencnek

Talán történhetett volna velünk más is,
Az évek úgy-ahogy, mondhatnám, de frázis,
Remeg a lécs, s a túlfélen vagyunk máris,
Fúj a szél, s a lépcsősor vége már látszik.

Ennyi már nincs vissza, amennyi elrohant,
Rendezzük dolgaink, vagy mondjunk egy koant:
Egy kézzel tapsolni – nem lehet, ha ugyan!
Néma hajnalokban az idő megfogán.
Cél hogyha vágy lenne elhagyna hirtelen,
Nem nekünk való a nagy harc, a küzdelem,
Elhull a virág, eliramlik sok elem,
Ködben dereng a lét s a történelem.

2015. október